

betaler al het werk dat op hem afkomt niet aan en blijkt de belastingambtenaar niet meer te kunnen overzien of en wanneer er iets fout gaat, dan kan dat onaanvaardbare gevolgen hebben, zoals belastingheffing die rechtskracht mist.³³⁶

In de praktijk kan de belastingbetaler zich min of meer verplicht zien om hulp in te roepen van een deskundige, omdat hij onvoldoende tijd en/of onvoldoende deskundigheid heeft om zijn fiscale en administratieve verplichtingen zelf te vervullen. Ook zal hij het risico op het maken van fouten willen voorkomen door het inschakelen van die deskundige.³³⁷ De kosten, die doorgaans zijn verbonden aan deskundige hulp, worden de belastingbetaler in rekening gebracht.³³⁸ Aldus krijgt hij op directe wijze te maken met de kosten van belastingheffing.

2.5.3.3a Het belang van kostenbeheersing voor de belastingbetaler

Soms vormen de directe kosten van het proces van belastingheffing een reële belemmering voor een rechtvaardige belastingheffing. Zij kunnen bijvoorbeeld een procedure in de weg staan.³³⁹ Het behoort tot de taak van de wetgever te voorkomen dat de kosten een belemmering vormen voor een procedure. Dat beoogt de wetgever ook. Althans, dat is de bedoeling! De belastingbetaler is tenslotte niet verplicht om zich te laten vertegenwoordigen op fiscaal terrein. Hij wordt geacht zelf voor zijn fiscale plichten en belangen op te kunnen komen, mede omdat hij zich daardoor de kosten van een vertegenwoordiger bespaart.³⁴⁰⁻³⁴¹ Wel komt hem het recht toe om zich te laten vertegenwoordigen, hetgeen betekent, dat als hij gebruik maakt van een vertegenwoordiger, alle financiële consequenties voor zijn rekening zijn.³⁴²⁻³⁴³ Volgens Van Galen en Van Maarseveen is de burger, als sprake is van een procedure, over het algemeen voldoende in staat om voor zijn belangen op te komen.³⁴⁴ De vraag is of dit in de praktijk ook zo is.³⁴⁵ De belastingbetaler heeft namelijk een belastingdienst tegenover zich die qua informatie een voorsprong heeft.³⁴⁶ Bovendien moet hij bestand zijn tegen de psychische druk die inherent is aan de grote eigen verantwoordelijkheid op fiscaal terrein en aan procederen.³⁴⁷

³³⁶ Zie hoofdstuk 4.

³³⁷ Zie de hoofdstuk.

³³⁸ F.W. Imhoff[51, blz. 509].

³³⁹ N.E. Afgra, K. van Duyvendijk[52, blz. 226]. Zie ook hoofdstuk 3.

³⁴⁰ A.G. van Galen, H. TH.J.F. van Maarseveen[53, blz. 24, 32, 33, 51 t/m 54] wijzen erop dat de sociaal-juridische ongelijkheid van burgers wordt opgevangen door de mogelijkheid van kosteloos procederen (met uitzondering van de griffierechten).

³⁴¹ Ch.J. Langereis[54, blz. 26, 30e. v.]

³⁴² Zie hoofdstuk 4.6.8.

³⁴³ Artikel 41 AWR.

³⁴⁴ A.G. van Galen, H. TH.J.F. van Maarseveen[53, blz. 53].

³⁴⁵ Zie bijvoorbeeld de opinies uit de rechtspraak, weergegeven in de hoofdstukken 3 en 4. Deze opinies geven aan dat alle bij het proces van belastingheffing en -inning betrokkenen grote moeite hebben met de uitvoering van een vage, gecompliceerde belastingwetgeving, vooral de belastingbetaler.

³⁴⁶ A.G. van Galen, H. TH.J.F. van Maarseveen[53, blz. 52].

³⁴⁷ Zie hoofdstuk 4.7.